

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Dignitas, & nobilitas Christi. cap. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

terrogantibus Christianis responsum reddidit, statimque correptus per crucem suam honorificavit Dominum Iesum. Videntis igitur ait Ambrosius quod in servulis suis pati velit Christus. Hæc à me in hoc primo loco dicta sint, gratia exempli ut eadem ratione ex alijs qui sequuntur locis argumenta eliciamus. Huic autem primo loco est proximus ille titulus qui à Beato Paulo, Christo tribuitur ut dicatur secundus Adam respectu primi, sed sicut magna est distantia inter primum, & secundum Adamum; Ita argumentatur Paulus, multum debere inter filios primi, & secundi Adæ differre, sicut in Adam inquit, omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur, factus est primus Adam in animam viventem, Nouissimus in spiritum vivificantem, primus Adam de terra terrenus, Secundus Adam de cælo celestis. Ex quo sic argumentatur, Qualis terrenus, tales & terreni, & qualis celestis, tales, & celestes. Et iterum ex his præmissis rectè sequelam infert, Ergo sicut portauimus imaginem terreni, portemus & celestis, & alibi renouamini spiritu mentis vestræ, & induite nouum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, & sanctitate veritatis.

idon...
...
...
...
...
...
1. Cor. 15.

Eph. 4.

Dignitas, & nobilitas Christi. Cap. II I.

Si suprema Christi Domini dignitas, & inestimabilis præstantia, populis cum ea qua decet, maiestate proponatur, magnam vim habebit oratio, & præclaros ad omne bonum motus in Christianorum pectoribus excitabit. Sumamus exempla præsertim ex D. Paulo, in Epistola ad Hebræos; multa in initio de Christi nobilitate ponit, ex quo argumenta varia ducit, multiphariam (ait) olim Deus loquens patribus in prophetis, nouissimè loquutus est nobis in filio, quem constituit heredem vniuersorum, per quem fecit & sæcula, qui cum sit splendor gloriæ, & figura substantiæ eius, portans omnia verbo virtutis suæ purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram maiestatis in excelsis; Et alia dicit, quibus illum hominem Deum merito præfert omnibus Angelis, eo quod ipse sit verus filius, Angeli vero solum ministri, qui eum adorent. Ex his ergo rectè argumentatur, quam teneamur eius legi cum omni subiectione atque integritate parere; propterea inquit abundantius oportet obseruare nos ea, quæ audiimus, ne forte perefluamus. Si enim qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus, & omnis præuaricatio & inobediencia accepit iustam mercedem

Hebr. 12.

...

Christi nobi
litas magnus
stimulus.

Cap. 4.

Ibidem.

Ibidem.

Cap. 1.

Cap. 3.

1. Ioan. 1.

cedem retributionis, quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutem. Deinde cum in 3. cap. ostendisset, Christum tanto Moysse esse digniorem, quanto dominus seruo prestat, ex his ad Dei timorem hortatur, Timeamus ergo (ait) ne forte relicta pollicitatione introeundi, existimetur aliquis ex vobis deesse; etenim & nobis nunciatum est, quemadmodum & illis; mox etiam hortatur ad fidem subdens, Festinemus ergo ingredi in illam requiem, ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum; Ad spem etiam, ac fiduciam in Christo collocandam, Habentes ergo (inquit) Pontificem magnum qui pe netrauit caelos Iesum filium Dei, teneamus confessionem. Et adhuc ad Orationem; Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiae, ut misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno. Ad Coloss. praemittit quid ab eis maxime optet, quae est quasi conclusio, Non cessamus (inquit) pro vobis orantes, & postulantes, ut impleamini agnitione voluntatis eius in omni sapientia, & intellectu spirituali, ut ambuletis digne Deo per omnia placentes, in omni opere bono fructificantes, & crescentes in scientia Dei. Ut hoc imprimat proponit Christi dignitatem, ut quasi ex praemis quod intendit inferat dicens, Gratias agentes Deo, & patri qui dignos nos fecit in partem sortis Sanctorum in lumine, qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transfudit in regnum filij dilectionis suae, qui est imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturae, quoniam in ipso condita sunt vniuersa in caelis, & in terra; Et ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant, & his alia adiungit. Ex quibus argumentum efficax assumens rursus urget eos, Et vos cum essetis aliquando alienati, & inimici sensu in operibus malis, nunc autem reconciliauit in corpore carnis eius, per mortem exhibere vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso, si tamen permanetis in fide fundati, & stabiles, & immobiles a spe Euangelij quod audistis. Ad Philipp. docet suo exemplo omnia contemnenda propter Christi maiestatem. Quae mihi fuerunt lucra, haec arbitratus sum propter Christum detrimenta, veruntamen existimo omnia detrimentum esse, propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei, propter quem omnia detrimentum feci, ut Christum lucrificarem. D. Ioan. statim eandem dignitatem proponit Ecclesiae dicens, Quod fuit ab initio, quod audiimus, & vidimus oculis nostris, & perspeximus & manus nostrae contrectauerunt de verbo vitae, & vita manifestata est, & vidimus & testamur,

& an-

& annuntiamus vobis, sed quorsum hæc? Ut & vos (inquit) societatem habeatis nobiscum, & Societas nostra sit cum Patre, & cum filio eius Iesu Christo; & hæc scribimus vobis vt gaudetis, & gaudium vestrum sit plenum. Ex hoc iterum colligit, si dixerimus quoniam societatem habemus cum illo, & in tenebris ambulamus, mentimur; & veritatem non facimus. Si confitemur peccata nostra fidelis est & iustus vt remittat peccata nostra & emundet nos ab omni iniquitate, & addit Filioli hæc scribo vobis vt non peccetis, Ipse etiã æternus Pater vt mundum totum ad filij sui amorem, & obedientiam trahat, de cœlo clamat, Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui, ergo ipsum audite. Optimum argumentum, nam si est filius, & dilectus Deo Patri, cur non sit & nobis? Si Pater ait, Hic est filius meus dilectus, cur non & ego dicam, hic est pater meus dilectus, dominus meus, amicus meus, sponsus meus dilectus? Si in eo complacet cor Dei Patris, cur non & nostrum? cur non & ego dicam, In quo mihi cõplaceo, quia est thesaurus meus, delicia mea, hæreditas mea, & omne bonum meum? & si ipse totus est meus, cur non & ego sim quantus quantus sum, totus ipsius? vt ei ex præcepto Dei Patris obsequar in omnibus? quo argumento etiam D. Petrus utebatur testis oculatus ad suos auditores in eundem finẽ, vt ipse significat his verbis, Non enim doctas fabulas secuti notam fecimus vobis Domini nostri Iesu Christi virtutem, & præsentiam, sed speculatores facti illius magnitudinis.

Cap. 2.
Matth. 2.

2. Pet. 1.

Adoptio filiorum, & communicatio honorum.
Cap. IV.

Tertius locus sit Adoptio filiorum Dei, quam Deus, & ipse filius Dei naturalis cum Spiritu sancto in nobis operatus est, quæ est summa gloria Christi, vt tot fratres sibi, tot filios Patri adoptarit. Quam dignitatem Paulus explicat, Nos ait, cum essemus paruuli sub elementis mundi eramus seruientes, id est sub primis rudimentis, antiquæ legis; At vbi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex muliere, factum sub lege, vt eos qui sub lege erant redimeret, vt adoptionem filiorum reciperemus. Vnde & aliam subdit dignitatem priore non minorem. Quoniam autẽ estis filij, misit Deus spiritum filij sui in quo clamamus Abba Pater. Ex hoc loco optimum sumitur argumentum, vt si filij Dei sumus, Christiq;

Galat. 4.

Argumenta ex hoc loco.

fra-